

KURJER WILEŃSKI

Rok V.

NIEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY

Nr 270 (1517)

SEJM

Trzecie czytanie projektu ustawy, nowelizującej przepisy o uwłaszczeniu b. czynszowników, wolnych ludzi i dzierżawców w wojew. wschodnich.

(Telefonom z Warszawy).

Wczorajsze posiedzenie Sejmu rozpoczęło się od trzeciego czytania projektu ustawy, nowelizującej przepisy o uwłaszczeniu byłych czynszowników, wolnych ludzi i dzierżawców w województwach wschodnich. Nowela ta polega na tym, iż w województwach wschodnich za czasów rosyjskich szereg Polaków nie mogło posiadać na swoje imię ziemi, gdyż rząd rosyjski uważał ich za nielojalnych. Wobec tego wytworzyła się na Ziemiach Wschodnich forma dzierżawienia ziemi. Obecna nowela znosi dawne przepisy o uwłaszczeniu dzierżawców i byłych czynszowników z tym, iż ziemia przechodzi na ich własność.

Sprawozdawca projektu noweli pos. Kwapiński omówił w wstępie posiedzenia poprawki, zgłoszone do trzeciego czytania i podkreślił konieczność najszybszego jej uchwalenia ze względu na wielką wagę, jaką przepisy te mają dla zainteresowanych.

Prezes Rady Ministrów prof. Bartel oświadczył, że z uwagi na to, iż do rządowego projektu zgłoszone bardzo liczne poprawki, które nie są dostatecznie skoordynowane, a jednocześnie wobec tego, że sprawa jest istotnie pilna, rządy popiera brzmienie przedłożenia i wnosi do niego szereg własnych poprawek. P. Premier odczytał z trybuny proponowane rządowe poprawki, z których jedna zastępuje słowa „zawierających ograniczenia narodowościowe lub wyznaniowe” słowami „skierowanych przeciwko Polakom”. Poprawka ta wywołała wielką burzę w sali sejmowej, albowiem oznacza ona, iż uwłaszczenie byłych czynszowników i dzierżawców nie dotyczy mniejszości narodowych, t. zn. Żydów, Białorusinów i Ukraińców.

Przedstawiciele klubów tych mniejszości natychmiast wypowiedzieli się przeciwko poprawce rządu, której inicjatorem — jak się dowiadujemy — był min. Maysztowicz, sprzeciwiał się jej natomiast minister reform rolnych Staniawicz, uważając takiego rodzaju postawienie sprawy za niewłaściwe.

Przeciwko tej poprawce wypowiedział się również sprawozdawca projektu pos. Kwapiński.

Wobec tego, że większość klubów była za brzmieniem, uchwalonem przez komisję, a także kl. B. B. nie mógł poprzeć poprawki, zainicjowanej przez p. min. Maysztowicza, głosowanie odroczone na kilka godzin. W tym czasie przystąpiono do pierwszego czytania rządowych projektów ustaw o podwyższeniu i wyrównaniu stawek podatku gruntowego oraz unierównaniu poboru niektórych danin komunalnych, o upoważnieniu ministra Skarbu do obniżenia podatku przemysłowego od obrotu, o zniesieniu podatku od lokali, wreszcie o stałym podatku majątkowym. Pierwszy zabrał głos pos. Kościółkowski, który w imieniu kl. B. B. oświadczył, że uważa za jedną z podstawowych zasad współpracy Sejmu i Rządu, aby przedłożenia ustawodawcze rządu, zwłaszcza dotyczące potrzeb skarbu, były w Sejmie gruntownie i życzliwie traktowane. Można odrzucić ich w pierwszym czytaniu bez rozpatrzenia w komisji jest jednym z błędów regulaminu sejmowego i jeśli Sejm dąży do rzeczowej pracy, nie powinien wyzykiwać tej możliwości. Blok uważa za szkodliwe nawet pozory uchylecia się od ponoszenia ciężarów na rzecz państwa. Niechęć płacenia podatków zbyt dotkliwie odbiła się na losach dawnej Rzeczypospolitej i dlatego musi być szczególnie pielęgnowana. Obecnie, gdy poszczycić się możemy naszą walutą, równowagą budżetu i zarysowującą się poprawą bilansu handlowego, przedłożenia rządowe, podyktowane troską o zabezpieczenie stałości stosunków, zasługują na sumienne rozpatrzenie Sejmu.

Mówca B. B. uważa, iż przedłożenia

podatkowe powinny być rozpatrywane w fachowej komisji, a nie na plenum Sejmu i dlatego B. B. głosować będzie za odesłaniem projektów do komisji.

To że wszechmiar słuszne i dobrem państwa podyktowane oświadczenie pos. Kościółkowskiego spotkało się z oklaskami na ławach poselskich. Jednakże przedstawiciele klubów opozycyjnych, szczególnie przedstawiciele stronnictw chłopskich z trybuny wypowiedzieli się przeciwko reformie podatkowej, zwłaszcza przeciwko podatkowi gruntowemu, jako bezpośrednio dotyczącemu rolnika.

W głosowaniu jednakże zdrowy rozsądek zwyciężył fałszywą i szkodliwą demagogię. Projekty większości głosów przeciw głosom chłopskim i mniejszości ukraińskiej i białoruskiej zostały odesłane do komisji.

Następnie marszałek zarządził głosowanie nad nowelą do ustawy o czynszownikach i dzierżawcach. Wobec tego, iż klub B. B. z jednej strony nie mógł głosować za poprawką rządową, wychodząc z założenia, iż takie sformułowanie projektu bezpośrednio uderzyłoby w interesy mniejszości na Ziemiach Wschodnich, z drugiej — nie chcąc głosować przeciw rządowi, postanowił wniosek, uzgodniony poprzednio z rządem, aby projekt powtórnie odesłano do komisji.

Wniosek ten upadł. Wobec tego kl. B. B. usunął się z sali, nie brał udziału w głosowaniu.

Projekt noweli został uchwalony w trzecim czytaniu w brzmieniu, przedstawionem przez pos. Kwapińskiego. Poprawki zaś rządowe upadły.

Z Komisji Sejmowych.

Budżet M. S. W. w komisji budżetowej.

Na wczorajszym posiedzeniu komisji budżetowej przystąpiono do rozważania budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W posiedzeniu wzięli udział min. gen. Składkowski, wicemin. Jaroszyński, dyr. Paciorek, komendant główny policji Jagrim-Maleszewski, dowódca K. O. P. gen. Minkiewicz, oraz szereg urzędników centrali M. S. Z.

Po obszernym referacie, złożonym przez pos. Polakiewicza, wystąpił z ostrymi atakami na Ministerstwo a szczególnie na min. Składkowskiego dwa przedstawiciele dwóch klubów na przeciwnych stojących biegunach: pos. Prager z P. P. S. i pos. Trąpczyński z Klubu Narodowego. Mimo, iż ideologia tych klubów jest zupełnie rozbieżna, jednakże w jednym punkcie jest ona identyczna, a mianowicie wówczas, gdy chodzi o opozycję wobec rządu. Mowy przedstawicieli tych klubów, skierowane przeciwko polityce administracyjnej rządu, dziwnie harmonizowały ze sobą i oburzyć musiały każdego szczerego demokratę wystąpieniem przeciw słusznym i koniecznym zarządzeniom ministra Spraw Wewnętrznych.

Szczególnie dziwnie brzmiały słowa pos. Pragera, gdy mówił o istnieniu na terenie państwa jakichś dwóch rządów — jednego oficjalnego, drugiego tajnego i jakoby ten rząd tajny miał kierować losami państwa. P. Trąpczyński zaś powtarzał znaną już z poprzedniej sesji swoją piosenkę o pobiciu kilku mężów zaufania endecji, jak redaktora Mostowicza, b. min. Dziechowskiego i p. Nowaczyńskiego.

Obrady Komisji Skarbowej.

Wczoraj obradowała pod przewodnictwem posła Krzyżanowskiego sejmowa Komisja Skarbu nad wnioskiem w sprawie nieprawidłowego wymiaru podatku dochodowego drobnym rolnikom. W rezultacie żywej dyskusji przyjęto większością

Sprawa polsko-litewska w Lidze.

Głównym przedmiotem oficjalnych rokowań Rady Ligi Narodów, jak stwierdzają w generalnym sekretariacie na obecnej sesji Rady Ligi będzie kwestja polsko-litewska. Nadesłany przez rząd polski oficjalny protokół o wynikach konferencji królewskiej wywołał w kołach Ligi Narodów korzystne dla Polski wrażenie. Sprawozdawca Ligi w sprawie polsko-litewskiej ambasador Quinones de Leon zajmuje się obecnie opracowaniem referatu na podstawie protokołu zakończającego. Procedura przyszłej sesji ma być następująca. Po odczytaniu referatu przez Quinones de Leon, wyciągającego wnioski z protokołów polskiego i litewskiego zaprosi Rada Ligi Narodów przedstawicieli Polski i Litwy, by złożyli ustne deklaracje przed Radą Ligi.

W niektórych kołach genewskich przypuszczają, że w obecnym stadium sprawy polsko-litewskiej Rada Ligi Narodów wróci do ostatniego sprawozdania helenderskiego ministra Spraw Zagranicznych i wyśle rzeczoznawców do Polski i Litwy, celem stwierdzenia możliwości podjęcia normalnych stosunków handlowych i komunikacyjnych między Polską a Litwą. Rzeczoznawcy ci zajmą się tylko stroną merytoryczną i gospodarczo-komunikacyjną, a nie będą zajmowali stanowiska w sprawach politycznych koalicji polsko-litewskiej. Jak donoszą, ostateczne wnioski polskie i litewskie w sprawie konferencji królewskiej wykazują daleko idące różnice. Podobnie oświadczenia osobiste obu ministrów przed Radą Ligi Narodów będą się niewątpliwie od siebie różniły. Na tej podstawie dyplomacja niemiecka zamierza wysunąć sugestję, by Rada Ligi Narodów nie wkroczyła aktywnie do sporu polsko-litewskiego. Ze strony francuskiej, angielskiej i włoskiej natomiast wysuwają kombinacje poruszenia sprawy z punktu martwego, gdyż opór litewski przeciw normalizacji stosunków przemęczył i zdenerwował opinie Europy.

KOWNO, 23.XI. (Pat). Generalny sekretarz Ligi Narodów sir Drummond zakomunikował rządowi litewskiemu, że sprawa polsko-litewska została wniesiona na porządek dzienny najbliższego posiedzenia Ligi Narodów, a jednocześnie zapytał, kto będzie reprezentował na sesji Ligi Litwę. Rząd litewski odpowiedział, że w charakterze delegata Litwy do Genewy pojedzie premier Woldemaras.

Komisja bezpieczeństwa Nadrenji.

BERLIN, 23.XI. (Pat) Korespondent londyński „Local Anzeiger” twierdzi z powołaniem się na informacje wiarogodnych kół londyńskich, iż między rządami byłych mocarstw aljanckich toczą się już obecnie rokowania w sprawie utworzenia komisji bezpieczeństwa Nadrenji, która miałaby rozpocząć działalność na terenach okupowanych przed upływem roku 1935. Rokowania te — twierdzi korespondent — dowodzą, że żaden z rządów aljanckich nie myśli poważnie o ewakuacji przed upływem tego czasu.

Przesilenie gabinetowe w Łotwie.

W rezultacie dotychczasowych rokowań z centrowymi ugrupowaniami sejmowymi związek włościański zaproponował prezydentowi państwa wygnanie pojęcia Celmintowi ze związku włościańskiego utworzenia gabinetu. Gabinet ten opierałby się na koalicji zbliżonej do tej, która podtrzymywała rząd Jaraszewskiego.

Nowy cyklon w Anglii.

LONDYN 23.XI. (Pat). Dziś rano nawiedził Anglię silny cyklon. Szybkość wiatru przekraczała 100 km. na godzinę.

Komunikacja powietrzna pomiędzy Anglią a kontynentem została z tego powodu przerwana. Wiele okratów nie wyszło z portów.

Niektóre parowce w drodze szukały schronienia w zatokach. Kilka statków zwołało pomocy sygnałem S. O. S.

Trzęsienie ziemi.

BUKARESZA, 23.XI. (Pat). Dziś rano odczuło tu silne trzęsienie ziemi. Obserwatorium astronomiczne podało, że aparaty sejsmograficzne zanotowały o godz. 6 min. 24 wstrząsy podziemne, których ognisko znajdowało się w niedużej odległości Trzęsieniu ziemi towarzyszyły huk podziemne. Trzęsienie trwało jedną minutę.

SMYRNA, 23.XI. (Pat). Odczuło tu wczoraj dwa wstrząsy podziemne w niewielkich odstępach czasu. Jeden wstrząs był lżejszy, drugi silniejszy.

Anglia nie chce żeby ją rozpijano.

WIEDŃ, 23.XI. (Pat). Dziennik donosi z Londynu, że w dniach najbliższych będzie stamtąd wydalona pewna liczba cudzoziemców, przede wszystkim Włochów i Niemców. Przyczyną tego kroku należy szukać w tym, że rozmaici cudzoziemcy pootwierali w Londynie lokale, w których w godzinach zabronionych sprzedają napoje wysokowe.

Samochód pod poślądkiem.

TORUŃ, 23. XI. (Pat). Wczoraj w południe podążał osobowy z Bydgoszczy najeżdżał przed stacją Cierpice na zamkniętej rampie na samochod, kierowany przez jadącego z żoną inż. Nawrockiego, naczelnika robot publicznych województwa pomorskiego. Inż. Nawrocki doznał złamania obu nóg. — Pani Nawrocka doznała złamania jednej nogi oraz wstrząsu mózgu.

Strażnik kolejowy, który nie zamknął rogatki został aresztowany i przekazany władzom sądowym.

Upośledzenie proletariatu Inteligenckiego.

Według przeprowadzonej ostatnio w przemyśle ankiety o placach robotniczych, wzrosły one w budownictwie, włókiennictwie, przemyśle hutniczym i węglowym od początku roku o 8%. Oznacza to dość wydatne zwiększenie siły nabywczej ludności robotniczej, natomiast poziom plac urzędniczych pozostał niezmienny, a nawet wskutek podwyższenia kosztów utrzymania, sytuacja materialna klasy urzędniczej uległa pogorszeniu.

jednego głosu wniosek większości podkomisji, która wzywa rząd do natychmiastowego wstrzymania egzekucji podatku dochodowego, wymierzonego drobnym rolnikom posiadającym niżej 15 ha ziemi, położonej w odległości ponad 5 kilometr. od granic miasta z ludnością wyżej 100 tysięcy, o ile podatek wymierzono wyłącznie z gospodarstwa rolnego, a nie także z tytułu innych źródeł dochodowych, a to aż do przeprowadzenia rewizji wymiaru przy uwzględnieniu potrącenia kosztów utrzymania rodziny. Wniosek mniejszości przewiduje 10 ha ziemi użytkowej.

Komisja Reform Rolnych.

Komisja Reform Rolnych, obradująca pod przewodnictwem posła Pluty rozpatrywała wniosek posła Michalkiewicza w sprawie zmiany kredytów krótkoterminowych na długoterminowe.

Postanowiono odczytać tę sprawę do czasu przeprowadzenia ogólnej dyskusji nad całokształtem działalności kredytowej Państwowego Banku Rolnego.

Następnie przyjęto w drugiem czytaniu projekt ustawy w sprawie uporządkowania stanu prawnego na obszarach powiatu brasławskiego oraz gminy duksztańskiej w pow. święciańskim w zakresie wykonania reformy relnej.

W Komisji Oświatowej.

Na posiedzeniu komisji oświatowej, obradującej pod przewodnictwem posła Kalinowskiego znajdował się wniosek posła Próchnika w sprawie zmiany ustaw, dotyczących kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich. Wszyscy mówcy łącznie z wiceministrem Czerwińskim byli zgodni z tem, że należy wydać nowelę do ustawy z dnia 26. XI. 1922 roku i z dnia 6. VII. 1924 roku. Zachodziły jedynie różnice co do terminu nowelizacji. W głosowaniu przeszedł wniosek pos. Próchnika, by teraz dokonać nowelizacji. Wybrano podkomisję w składzie Jaworska, Chrućki, Langer, Dubois, Kornecki w celu uzgodnienia wyłonionych w toku obrad projektów i poprawek.

Dzień polityczny.

W dniu wczorajszym sekretarz generalny Ligi Narodów sir Eric Drummond oraz dyrektor sekcji politycznej sekretariatu Ligi Sigimura przybyli do gmachu Senatu, gdzie złożyli półgodzinną wizytę wicemarszałkowi Senatu Poznerowi, urzędującemu w zastępstwie nieobecnego marsz. Senatu

Dn. 22 b. m. o godz. 12 w południe odbyło się w gmachu Sejmu walne zebranie grupy parlamentarnej polsko-francuskiej. Po krótkim przemówieniu pos. Dębskiego dokonano przez akklamację wyboru zarządu. Zostali wybrani na prezesa pos. Janusz ks. Radeziwiłł, na wiceprezesa sen. Zdzisław ks. Lubomirski, wicemarsz. Senatu sen. Posner i pos. Dębski; na sekretarzy: pos. Piasecki, pos. Graliński i pos. Zaleski. Na skarbnika powołano sen. Leona hr. Eubiańskiego. Członkami zarządu zostali pp. Stanisław Thugut, Marjan Kiriorski; posłowie: Kościółkowski, Nieszwałkowski, Stanisław Stroński i sen. Motz.

„Kurier Czerwony” donosi, że w kołach politycznych krąży pogłoski, jakoby w dniach najbliższych nastąpiła zmiany w dyplomacji polskiej.

Według tych pogłosek stanowisko posła polskiego w Rydze ma objąć radca ambasady polskiej w Paryżu p. Arciszewski, zaś dotychczasowy poseł na Łotwie p. Łukasiewicz ma objąć stanowisko dyrektora departamentu konsularnego w M. S. Z.

Obecny nacelnik wydziału prasowego p. Libicki ma zająć stanowisko posła polskiego w Tallinie, a dyrektor departamentu konsularnego p. Babiński — stanowisko ministra pełnomocnego przy rządzie jugosłowiańskim.

Dowiadujemy się, że w najbliższym czasie stanowisko naczelnika wydziału szkolnictwa średniego obejmie p. Pieracki dotychczasowy kurator szkolny w Lublinie.

Dowiadujemy się, że na ostatnim posiedzeniu komisji budżetowej delegat Banku Gospodarstwa Krajowego oświadczył z polecenia ministra skarbu, że Bank ten uwzględniać będzie jedynie podania o kredyty budowlane w tym wypadku — gdy chodzi o budowę już rozpoczętą, lub będącą na wykończeniu, w innych zaś wypadkach Bank pod żadnym pozorem pożyczek udzielać nie będzie.

Przedstawiciele handlowej misji sowieckiej w Warszawie zawarli w Łodzi i Bielsku umowę w sprawie nabycia znacznego transportu wyrobów włókienniczych, bawełnianych i wełnianych dla Sowietów. Ogólna wartość transakcji wynosić ma około miliona dolarów.

Przedstawiciele sowieccy w Warszawie udają się w najbliższych dniach do Łodzi i Bielska dla ostatecznego ustalenia szczegółów technicznych tej wielkiej transakcji. Transakcja dokonana będzie przez sowiecką misję handlową w Warszawie w zakresie planu zakupów ustalonego przez władze centralne Sowietów jeszcze z ubiegłego roku gospodarczego, który kończy się w gospodarce sowieckiej w październiku.

Dnia 26 b. m. wyjeżdża do Waszyngtonu na konferencję lotniczą były podsekretarz stanu w Ministerstwie Komunikacji i prezes L. O. P. p. Eberhardt.

Konferencja ta, zorganizowana pod protektoratem prezydenta Stanów Zjednoczonych przez rząd amerykański, odbędzie się od 8 do 12 grudnia. Przedstawiciel Polski złoży na tej konferencji wyczerpujące sprawozdanie o stanie polskiego lotnictwa cywilnego i w specjalnym odczytaniu poinformuje konferencję o organizacji naszego lotnictwa cywilnego, o polskiej ustawie lotniczej i projektach rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy. Wreszcie o-mówi wszechstronnie przebieg wielkich lotów polskich, a mianowicie — płk. Ryskiego, — kpt. Orlińskiego i majorów Kubali i Idzikowskiego.

Onegdaj we Lwowie w czasie przerwy w obradach Związku Obrońców Lwowa odbył się wspólny obiad przy udziale zgórą 400 osób. Na obiedzie tym wygłoszono szereg przemówień oraz wzniesiono toasty na cześć Pana Prezydenta Rzplitej i Marszałka Piłsudskiego. Z pośród przemawiających wymienić należy gen. Bułak - Bala-chowicza, który wygłosił żołnierskie przemówienie rześcicie oklaskiwane. Przemawiali również generałowie: Górecki, Norwid-Neugebauer, Tokarzewski, woj. Grażyński i inni. W serdecznym nastroju obiad przeciągał się do zmroku. Wieczorem odbyło się galowe przedstawienie.

Onegdaj o godz. 23-ej dziennikarze włoscy opuścili granice Polski w drodze powrotnej do Włoch. Odjeżdżający goście wyrazili serdeczne podziękowanie za przyjęcie, jakiego doznali w Polsce.

Teatr „NOWOŚCI“

W niedzielę, dn. 25 listopada o g. 3.30 pp.

ODCZYT w języku rosyjskim znakomitego mówcy b. prezydenta rosyjskiej konstytuancy

WIKTORA CZERNOWA

Bilety od 1 zł. w kasie Teatru od godz. 12-2 i 5-9 wiecz.

3843

Europa Wschodnia w pogoni za chlebem

Moskwy nadchodzą do Rygi wiadomości, donoszące o podjęciu przez rząd ukraiński ożywionej akcji na rzecz zaopatrzenia w zboże łudności tych prowincji ukraińskich gdzie w roku bieżącym pancerwał neurodzaj i gdzie już dzisiaj daje się odczuć dotkliwy brak najpotrzebniejszych artykułów spożywczych. Z wiadomości wynika daleki, że zupełnego zaspokojenia potrzeb aprowizacyjnych ludności ukraińskiej w najbliższych miesiącach oczekiwać nie można. Oficjalne komunikaty powołanych organów sowieckich mówią zupełnie otwarcie o braku zboża, wywołując, rzecz jasna, panikę wśród ludności zagrożonych prowincji. To też na wschodzie Europy obserwować można ostatnio prawdziwą pogon za chlebem, połączoną z masowym transportowaniem zboża z okolic bardziej urodzajnych do prowincji, którym grozi głód.

Zaznaczyć jednak wypada, że trudności na rynku aprowizacyjnym panują nie tylko na Ukrainie. Również ludność północno-wschodnich krajów Europy zmuszona będzie w miesiącach zimowych bardzo ograniczyć swą konsumpcję chleba. Szczególnie groźna sytuacja jest pod tym względem w Łotwie, gdzie dziesiątki tysięcy chłopów stanęły w obliczu głodu. Kraj ten nawet w latach najlepszego urodzaju, odczuwa dotkliwy brak chleba, który w roku bieżącym, na skutek bardzo złych zbiorów, jest wprost katastrofalny. W związku z trudną sytuacją na rynku zbożowym, łotewskie Ministerstwo Rolnictwa podjęło energiczną akcję w kierunku złagodzenia kryzysu. Prasa łotewska domaga się przytem od miarodajnych czynników nietyko okazania pomocy upośledzonej ludności wiejskiej, lecz wyzwa również rząd do podjęcia kroków w kierunku zapewnienia łotewskim gospodarstwom wiejskim większej, niż dotychczas rentowności.

Na Łotwie, gdzie 75 proc. ludności rekrutuje się z pośród rolników, gospodarstwo wiejskie odgrywa oczywiście bardzo doniosłą rolę w życiu gospodarczym kraju. Wystarczy najmniejsza choćby katastrofa w rolnictwie, by cały fundament gospodarki państwa został poważnie zachwiany. Dlatego też jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że rząd powinien sprawom rolnictwa poświęcać wzmogoną uwagę i jako jedno z główniejszych swych zadań uważać podniesienie ogólnego poziomu gospodarstwa wiejskiego. Na to właśnie wskazują obecne pisma łotewskie, wyrażając nadzieję, że miarodajne czynniki potrafią wyciągnąć konsekwencje z panującej dziś na Łotwie „pogoni za chlebem“.

W każdym jednak razie sytuacji w Łotwie nie można porównywać z sytuacją w ZSRR, gdzie w niektórych prowincjach „pogon za chlebem“ przybrała już formy całkiem realne. Na dowód tego przytoczymy informacje gazety „Siednodnia“, pochodzącą rzekomo z wiarogodnego źródła, z której wynika, że poselstwo łotewskie w Moskwie z powodu panującego w stolicy ZSRR braku artykułów spożywczych zmuszone jest już od dwóch miesięcy sprowdzać żywność wprost z Rygi. Tak więc do Moskwy odchodzi stale pod adresem poselstwa łotewskiego z Rygi transporty masła, ryżu, kawy, konserw i t. p. W ostatnich czasach, — jak donosi „Siednodnia“, — trzeba było do Moskwy posyłać również chleb, gdyż zdobycie bochenka chleba po-

łączone jest obecnie w Moskwie z niezwykłymi trudnościami, przede wszystkim zaś z olbrzymimi stratami czasu (godzinami trzeba stać „w ogonku“). W poselstwie łotewskim w Moskwie wydawane są już od dłuższego czasu obiady dla urzędników poselstwa, którzy nie mają możności z powodu panującego w mieście braku artykułów spożywczych przygotowywać sobie posiłków w domu.

Ze informacji pisma ryskiego nie są wysane z palca, wynika najlepiej z licznych notatek prasy sowieckiej, która otwarcie przyznaje, że kryzys aprowizacyjny w Rosji, — głównie zaś w Moskwie, — w rzeczy samej istnieje. W związku z tem obserwować można w Moskwie również stale pogarszanie się jakości wypiekanego w piekarniach moskiewskich chleba, co, według „Wieczerniej Moskwy“, stwierdzone zostało przez specjalne robotniczo-włościańskie komisje inspekcyjne.

Z Białejrusi Sowieckiej.

Handel wewnętrzny w Z. S. R. R. w roku 1927-28

MIŃSK, 23. XI. (kor. wł.) Mińska „Zwiedza“ przytacza kilka liczb dotyczących wewnętrznego obrotu handlowego w Ros. Sow. Cały ten obrót w roku 1927-28 stanowią 54,8 miliardów rubli. Wporównaniu z rokiem ubiegłym wzrósł on prawie o 20 proc. Z podanej wyżej liczby na obrót handlowego pośrednictwa przypada 36 miliardów rubli. Obroty handlu państwowego wynoszą 9,802 milj. rubli, kooperacyjnego — 12,446 milionów rubli i prywatnego — 315 milionów rubli.

Udział hurtowego handlu prywatnego stanowi w r. b. 1,4 proc. całego obrotu wewnętrznego i w porównaniu z rokiem poprzednim spadł o 2 proc.

Dzięki stosownym represjom spadł również o 27 proc. udział handlu detalicznego w roku ub.

Z Rosji Sowieckiej.

Prace partii komunistycznej w armii sow.

MOSKWA, 23. XI. (kor. wł.) C. K. partii komunistycznej opracował i wydał nową instrukcję o pracach partii w armii podczas pokoju.

Nowa instrukcja dokładnie określa zadania najmniejszych org. komunistycznych od „jacejki“ poczaszwy. Uregulowany został stosunek i współpraca pomiędzy poszczególnymi org. partii w pułku i wyższych połączeniach wojskowych, stosunek organizacji partyjnych do dowódców komunistów i dowódców bezpartyjnych. W/g tej instrukcji każda „jacejka“ obowiązana jest do ścisłej współpracy z poszczególnymi dowódcami w kierunku wychowania żołnierzy w duchu komunistycznym, podniesienia karności i wyszkolenia fachowego.

Obecnie w czerwonej armii znajduje się 64 358 komunistów i 34 875 kandydatów. Wszyscy wyżsi dowódcy są komunistami. Z pośród średnich dowódców do partii należy 50 proc. i z niższych 20 proc.

3-a sesja plenum C.K.W. Z.S.R.R.

MOSKWA, 23. XI. (kor. wł.) W dniu 21. XI. rozpoczęła się w Moskwie 3-cia sesja C. K. W. Z. S. R. R. Na porządku dziennym znajdują się budżety poszczególnych republik sow. i szereg innych zagadnień, a m. in. rekonstrukcja sow. gospodarki rolnej.

Teror chłopski w Rosji Sowieckiej.

MOSKWA, Moskiewskie „Izwiestia“ wyszczególniają w jednym ze swych ostatnich numerów cały szereg wypadków t. zw. „teroru chłopskiego“, które w ostatnich tygodniach miały miejsce w rozmaitych prowincjach ZSRR. Tak więc w okręgu twerskim dokonano zamachu na kierowniczkę miejscowej czytelni, komunistkę Sklarową. W tym samym okręgu zamordowano podstępnie nauczyciela — komunistę Żuka.

We wsi Baranówka gubernji tułskiej usiłowano dokonać zamachu na życie nauczyciela Rajewskiego.

We wsi Kamaricha gubernji penzeńskiej raniono śmiertelnie jedynego komunistę, jakim wioska ta mogła się poszczycić, niejakiego Łogina.

W osadzie Gubanowo, okręgu dołżańskiego dokonano zamachu na komunistę Anisimowa, we wsi Juzowska usiłowano zastrzelić korespondenta gazety „Dykatura Pracy“ Obojszczyka.

W jarosławskim gospodarstwie zbiorowym w gubernji tułskiej chłopci spalili 85 stogów słomy, należących do gospodarstwa komunistycznego. We wsi Nawajia Kuta, gubernji penzeńskiej spalono dom korespondenta robotniczo-włościańskiego Zirkowa.

We wsi Kremianka, gubernji kijowskiej rozpedzono „krążek kulturalny“ korespondentów robotniczo-włościańskich.

Zadania nauczycielstwa wobec P. W. K.

Każde przedsięwzięcie o charakterze ogólnonarodowym, mogące przysporzyć krajowi korzyści, podnieść jego dobrobyt oraz znaczenie gospodarcze i kulturalne w świecie, nakłada na społeczeństwo całe obowiązek zwrócenia bacnej na nie uwagi i przyznienia się w miarę sił i możliwości do osiągnięcia jaknajlepszych rezultatów.

Nie potrzeba chyba wskazywać, że największe dzieła w historii powstawały wówczas, gdy w twórczym wysiłku skupiła się wola zbiorowa.

Powszechna Wystawa Krajowa w r. 1929 w Poznaniu, organizowana ku uczczeniu dziesiątej rocznicy wyzwolenia, a mająca ukazać dorobek całej Polski — tak w dziedzinie gospodarczej, jak i kulturalnej, jest dziełem o niezwykle doniosłym znaczeniu państwowym.

Ona to ma stać się potężnym i skutecznym środkiem propagandy zagranicznej, ma przyczynić się do rozszerzenia pojemności naszego rynku wewnętrznego, zmniejszenia importu a wzmocnienia eksportu, rozwoju handlu, przemysłu, rolnictwa, kultury i sztuki.

Wystawa udana będzie zwycięstwem naszej rzeczywistości gospodarczej i kulturalnej, dokumentem — chwały imienia Polski.

A skoro idzie o rzeczy tak wielkie, wszyscy — solidarnie muszą spełnić swój obowiązek patriotyczny, wszyscy bowiem ponosić będą odpowiedzialność za skuteczność tego przedsięwzięcia ogólnonarodowego.

Te względy stawiają przed społeczeństwem obowiązki, od których nikomu uchylić się nie wolno. Trzeba mianowicie, by kraj cały zrozumiał istotę i zadania Powszechnej Wystawy Krajowej, by wieść o niej podawana była z ust do ust, by wreszcie — każdy przez zwiedzenie, przyczynił się do jej uświetnienia.

Tem więcej jest to konieczne, że Wystawa spełni również piękne zadanie wychowawcze, że ukazując wierny obraz Polski współczesnej, nauczy nas wiele, bardzo wiele o kraju ojczystym.

W trudnej pracy nad uświadomieniem ogółu o P. W. K. i obowiązkach względem niej, bardzo poważne zadanie spada na barki nauczycielstwa polskiego. Przedewszystkiem winno ono przygotować się odpowiednio do podjęcia tej akcji przez zapoznanie się z obszernym materiałem, traktującym o Wystawie, jej rozmiarach, organizacji, zadaniach, celach i skutkach, a następnie przystąpić do organizowania pogadarek i wykładów dla młodzieży, kółek rodzicielskich i t. p.

Propaganda P. W. K. bezwzględnie objąć musi kraj cały, a przez nauczycielstwo właśnie, wieść o Wystawie dotrzeć może wszędzie, do najodleglejszych nawet zakątków Rzeczypospolitej. Wierzyć należy, że nauczycielstwo stanie do pracy tej z gotowością i głębokim zrozumieniem istoty rzeczy.

Niemniej ważną jest również akcja, idąca w kierunku propagowania obowiązku zwiedzenia Wystawy. Nie może być Polaka, któryby nie miał przekonania, że wzięcie udziału w P. W. K. jest dlań nakazem patriotycznym, że toczy się walka o honor Polski i że chodzi o nasze „jutro“.

Zarząd PWK. uczynił ze swej strony wszystko, by zwiedzenie Wystawy umożli-

wić każdemu. Tak np. — zapewniono — przybywającym na Wystawę zniżki opłat kolejowych, przygotowano odpowiednie i tanie pomieszczenia, pobudowano na terenach Wystawy olbrzymie restauracje, tanie kuchnie i t. p.

Pomimo tych udogodnień, nie każdy będzie mógł jednorazowo znaleźć sumę potrzebną na pokrycie kosztów przejazdu i pobytu w Poznaniu, dlatego też dziś już, bez chwili zwłoki, należy się zwrócić wszędzie w kraju z apelem, by oszczędzano na ten cel pieniądze.

Wycieczki zbiorowe korzystać będą z specjalnych ulg i ułatwień, tak, że wzięcie w nich udziału uprzednio nie zostaje nawet niezamierzonym.

Organizacją wycieczek szkolnych kieruje Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego, do niego też należy kierować się w tych sprawach.

W każdym razie — bezwzględnie przystąpić należy do tego, by młodzież rozpoczęła składanie najdrobniejszych chociażby oszczędności i tworzenie w ten sposób funduszu, przeznaczonego na zwiedzenie Wystawy. Skoro każda szkoła, każda klasa uczyni to, wówczas, jeżeli już nie wszystkie młodzieży nasza, to przynajmniej wielka jej część będzie mogła ujrzeć Powszechną Wystawę Krajową.

Streszczając powyższe, widzimy, że nauczycielstwo polskie stoi wobec następujących obowiązków, ciążących na niem w związku z PWK:

- 1) szerzenie z ust do ust wieści o P. W. K., 2) uświadomianie o niej młodzieży i starszych za pomocą wykładów, odczytów i pogadarek, 3) bezwzględne rozpoczęcie akcji oszczędnościowej, na cel zwiedzenia Wystawy, 4) stopniowe przystępowanie do organizacji wycieczek zbiorowych.

Praca dla Powszechnej Wystawy Krajowej jest szlachetną walką o imię Polski, o jedność narodową, o wiarę w własną tężyźnię, o patriotyzm gospodarczy.

W walce tej żołnierz-wychowawca iść musi na przódzie.

Z chwilą, gdy nauczycielstwo spełni swoje względem Wystawy obowiązki, gdy samo gremjalnie weźmie w niej udział i przyczyni się do tego, by do apelu stanął kraj cały, dzieło to, dźwignię wielkim wspólnym wysiłkiem, z niemałym nakładem trudu i kosztów, otworzy przed nami nową erę potęgi gospodarczej, politycznej i kulturalnej.

Z całej Polski.

Przyznanie nagród krytykom literackim.

WARSZAWA, 23. XI. (Pat). Dnia 22 b. m. odbyło się przyznanie nagród, które komitet obchodu książki w Odrodzonej Polsce ustanowił, aby odznaczyć najwybitniejszych krytyków literackich, piszących w ostatnim 10 leciu.

Sąd przyznał trzy nagrody po 2.000 złotych każda pp. Wacławowi Borowemu, Karolowi Irzykowskiemu i Tadeuszowi Boy-Zeleńskiemu, wszystkim za całą działalność krytyczną. W posiedzeniach sądu brał udział delegowany przez komitet obchodu p. Jakób Mordkowiec.

Jak to było z Pawłowskim naprawdę!

Przed kilku tygodniami w litewskiej prasie rządowej i zagranicą ukazały się wiadomości jakoby jeden z litewskich politycznych emigrantów Pawłowski Franciszek zamieszkały w Wilnie dobrowolnie wrócił do Litwy przez Prusy Wschodnie. Nawet ukazały się w prasie Woldemarasa rzekome rewelacje o stosunkach lit. politycznych emigrantów z rządem polskim. Teraz dopiero litewscy emigranci wyjaśnili całą sprawę.

Pawłowski przy pomocy komitetu emigrantów udał się w celu wyszukania pracy do Prus Wschodnich. Tam w Tyliży zwrócił się do drukarni Manderode prosząc o posadę korektora (przeważnie drukują się tam kszątki i inne druki w litewskim języku). Tam mu zaproponowano zostać agentem litewskiej politycznej policji i tylko wówczas może otrzymać posadę. Pawłowski z oburzeniem to odrzucił i o tem zaświadczył litewskim emigrantom, zamieszkałym w Prusach. Nie znalazłszy żadnego zajęcia ani jakiegokolwiek pracy postanowił wrócić do Wilna. Udał się więc pieszo do granicy niemiecko-polskiej w celu przedostania się do Polski. W rejonie Stalupenem niemieccy żandarmi aresztowali Pawłowskiego dla braku odpowiednich dokumentów. W nocy 6 września odstawił go na granicę litewską, tu w obecności litewskiej policji zrobiono u Pawłowskiego rewizję osobistą. Za znalezione u Pawłowskiego 6 dolarów i kilka marek niemieckich pruscy żandarmi wraz z litewską policją graniczną urządzili hulankę. Niezważając na protesty Pawłowskiego, który udawał, że jest politycznym emigrantem (miał przy sobie niemiecki „ausweis“ wydany w zeszłym roku) żandarmi niemieccy wydali go w ręce litewskiej policji.

Odstawiony do Kowna Pawłowski w policji kryminalnej został pobity. W kilka dni później polityczna policja ogłosiła w prasie jego „szczerę“ zeznania, o których Pawłowski sam dowiedział się w więzieniu z urzędówki „Lietuvos Aidas“.

W taki sposób polityczna policja Woldemarasa wydobywa „dobrowolny“ powrót do ojczyzny „skruczę“, wyrutę sumienia i „szczerę“ zeznania od litewskich politycznych emigrantów.

Zarząd Wileńskiego T-wa Myśliwskiego urządził w dniu 25 b. m. na strzelnicy 6 p.p. Leg. zawody strzeleckie z broni śrutowej do rzutków (talerzyków), na które to zawody uprzejmie zaprasza PP. Myśliwych. Informacji udziela i zapisy przyjmie Sekreterarz w lokalu T-wa, A. Mickiewicza 23 od godz. 20-ej. 3838-0

Kronika telegraficzna.

— Szereg wspaniałych nieuczynności z racji 10 rocznicy wkroczenia Francuzów do Strasburgu odbył się w tym mieście wśród niesłychanego entuzjazmu ludności.

— Ambasador niemiecki w Londynie von Hoesch odbył dziś po południu rozmowę z premierem Polncairem, poświęconą sprawie utworzenia komisji rzeczoznawców.

— Na wczorajszym zebraniu zarządu głównego niemieckiej partji ludowej min. Strassemann został wybrany przez akklamację przewodniczącym zarządu głównego, a tem samem prezesem stronnictwa.

— Choroba króla angielskiego. Onegdaj przed północą odbyło się przy łóżu chorego króla Jerzego konsylium. Konsylium trwało do godz. 1 po północy. Dziś o godz. 13 ogłoszono biuletyn o stanie zdrowia króla. Gorączka dochodzi do 38,3°. W związku z chorobą króla rozważano dzisiaj projekt wezwania księcia Walji, który obecnie znajduje się w Airyce Wschodniej. Dotychczas tego rodzaju depezy nie wysyłano.

— Konsulat amerykański odmówił wzywania dwum delegatom gospodarczym z Sowieckim Osłnkiem i Mechenkowi, którzy mieli udać się do Stanów Zjednoczonych, by zawrzeć tam umowę z dwiema wielkimi fabrykami automobilowymi w sprawie wybudowania w Rosji Sowieckiej fabryki samochodów. Obiekt co do którego toczyły się rokowania przedstawia wartość 20 milionów dolarów.

— Wpływowe koła amerykańskie przemysłu naftowego zamierzają na następnym posiedzeniu syndykatu naftowego zaproponować wybór dotychczasowego prezydenta Stanów Zjednoczonych Coolidge'a na przewodniczącego tego syndykatu.

TAKSÓWKA 142 jest wygodna i elegancka. Zamówienia na dalsze podróże przyjmuje telefon 375.

Wyjaśnienia do zaciemniań.

Polemiki mają tę oryginalną cechę, iż początek jest zabawny i zaciekawia, a później wszystko staje się straszliwie nudne i nie prowadzi do niczego, bo mało kto jest dość sumienny, by odpowiadać na zarzuty, zwykle „czepia się“ przeciwnika o coś nowego i nowe kółko do łańcucha przypina.

Nie pisałabym też o poglądach „Przełgądu“ na jazdę i dodatkowych o tem uwagach p. Licza, żeby nie wymienianie mego nazwiska w cytatach dawnych artykułów politycznych z przed lat 8 i których zresztą nie cofam, aczkolwiek każdy zrozumie, że przy zmienionych warunkach nie są miarodajne. Dotąd, mimo wszystkie granice, uważam Litwę i Polskę za swoje ojczyzny, nie a nie mi ten dualizm (duchowo), nie wadzi, Orła i Pogoń, jako znaki państwowe, które w czasie niewoli stały się sztucznymi symbolami narodowości, są mi tradycyjnie bliskie i własne, w tem np. znaczeniu, że nie pozwolilibym w swej obecności ubliżyć żadnemu z nich. Ale to są sprawy osobiste, zupełnie niepotrzebne nikomu; moje poglądy i sentymenty dla Litwy i Polski są aż nadto dobrze znane, niema okoliczności bym je (aż do znużenia zapewne,

jako rekwiwit przekreślonych tradycji) nie powtarzała.

„Przełgąd“ o nim pisał? Ideologia krajowa nie jest przeciwna poczynniam polskim? Pewnie, jednak nikt nie zaprzecza, że „Przełgąd“, przy każdym odruchu życia polskiego w Wilnie, zwłaszcza jeśli do niego się przyczynili ludzie urodzeni nad Wisłą czy Wartą, zajmując stanowisko nieetyki krytyczne, ale niechętnie, zjadliwe, zgryźliwe i drobniagowo uszczypliwe. Niema czynu, arcydzieła i czciewka na świecie, na którymby nie można znaleźć plamki, ale odnajdywać cienie i plamy, podkreślać je, wybryzmiać, zamliczając o cechach dodatnich, to nie jest stanowisko bezstronne i musi być uważane mniej więcej tak, jak w swej młodzieńczej istotnie poręczności rozumiał i odczuł p. Mr.—ski.

Nie tłumaczy się też p. Licz z narzuconej nazwy „samozwańcza reprezentacja“ mimo, iż p. Mr.—ski i notatka redakcyjna następnego dnia wykazywała cały szereg nazwisk ludzi rdzennie tutajjszych, którzy Zjazd organizowali. Gdzież więc było kłamstwo, a gdzie prawda? że nikt miasta, zwłaszcza o tak skomplikowanym obliczu, jak Wilno, poznać dobrze nie może w ciągu 4-ch dni wypełnionych nb. naradami i przyjęciami, to rozumie chyba każdy, ale że żadnego

oficjalnego i fałszywego oblicza Wilna się nie pokazywało przybyłym literatom, to też każdy, kto widział tłumy na Mickiewiezczyńskiej Akademji, brał udział w licznych zebrańkach towarzyskich, lub widział, że literaci mogli, chodząc samopas, wyrobić sobie wrażenia bezpośrednie o Wilnie, każdy bezstronnie piszący musiał to stwierdzić.

Nie chciałabym robić reklamy „Przełgądowi“, ale faktem jest, że w 3-ech kioskach nie wiadano o egzystencji tego pisma, którego numery chcieli organizatorzy Zjazdu posłać do Warszawy, jako curiosum.

Nie wiem czy p. Mr.—ski był na fektach litewskich i białoruskich, ale skąd znów p. Licz wie, że nie była. Może właśnie tam tylko spotykał członków Red. „Przełgądu“, a nie widział ich nigdy na polskich uroczystościach i dlatego chyba nie mógł się Zarząd Związku Lit. Polskich w Wilnie postawić w stosunku do Redakcji „Przełgądu“ w roli dziada, mówiącego do obrabu, jeśli i sam p. Licz stwierdza, że zaproszenie było, ale z niego nie korzystano.

„Obrzucanie błotem“ jest to patetyczny frazes pospolicie używany; nie idąc tak daleko, zaznaczę, że z przykrością stwierdzić należy, iż umiar, który w swej niezłuczliwej krytyce miewał p. Licz, tym razem właśnie zawiodł. „Notatnik“ Przełgądu pisze zwykle prawdę; zataja rzeczy

dotadnie i podkreśla ujemne tendencje, ale te ujemne zwykle nie są przejawskawione, natomiast notatka o zjeździe mówiąca, że z Wilnem się literaci nie zetknęli, że widzieli tylko oficjalną reprezentację „narzuconą lub samozwańczą“ to jest fałsz, a uważać, iż każdy, przybywający tutaj człowiek, nie może, nawet po kilku latach owocnej pracy dla Wilna, reprezentować tego miasta na zjeździe literatów, który „rdzenności“ nie ma na celu, tylko związane z zawodem sprawę—to już jest doktryna tak swoista, że chcąc jej być wernym, musiałby p. Licz odmówić też prawa reprezentowania Wilna i jakimś Litwinowi z Kowna, lub Białorusinowi z Mińska, którzyby na zjeździe zawodowym ośmielili się przemawiać jako przedstawiciele miasta, w którym pracują, tworzą, zarabiają, i może mają zamiar całe życie spędzić, ale którego rdzenni mieszkańcami z dziada pradziada nie są. Czy p. Licz jest urodzony w Wilnie czy w Litwie chociaż i czy jego rodzina jest rdzennie wileńska—o tem nie wiem. Natomiast, o ile wiem, rodzina Redaktora „Przełgądu“ t. j. p. senator Abramowicz i red. Lud. Abramowicz, przybył tu do Wilna jako ludzie dorośli i może też narazie, nim położyli wielkie zasługi dla miasta, które obrali za mieszkanie, byli uważani za obcych, przybyszów i

t. p. Jakoś to tak jest, że ludzie jeżdżą sobie, obierają miejsca gdzie chcą żyć i pracować, i o ile się nie uprzykrzają, i nie szkodzą, to nikt na nich nie warczy. Czasz jaskiniowe minęły! Byłoby to doprawdy zabawny i nie do pomyślenia w rzeczywistości powrót do średniowiecza, czy miejsc osiedlenia, gdyby tak zatamowano przypływ sił do miast i krajów. Wra! Miejsce tylko dla rdzennych, dla tutajjszych! A ileż razy ci, kochający Wilno „tutejsi“, wykazali brak inicjatywy, niedbałość, nawet zupełną obojętność dla najrdzenniejszych potrzeb miasta, zabytków, kultury i t. p.?

Inna rzecz, że przybyszów trzeba jaknajdokładniej i najzyczliwiej objaśniać o właściwościach terenu, na jakim mają pracować, by nie zrażali swą nieumiejętnością w ujmowaniu zjawisk i nie narzucali form obcych duchowi danego ośrodka. Ale staż z mieczem ognistym i o paszporty, genealogie czy metryki wciąż pytać, toż to jest śmieszneli Litości! Są tu w Wilnie ludzie o nazwiskach obcych wstokich, niemieckich, tylko na setki lat liczy się ich tutaj zamieszkanie, więc jak tam będzie z tą rdzennością, jeśli się w stolicy Litwy ktoś urodził z nazwiskiem... np. Romer

(Hal).

Życie gospodarcze.

Len w gospodarstwie rolnym.

W „Kurjerze Wileńskim” z dn. 15-go i 16-go b. m. umieszczone zostały sprawozdania z referatu o lnie ogłoszonego przez p. inż. Leona Regulskiego na zebraniu w Wileńskim Towarzystwie Rolniczym. Doceniając wielkie znaczenie uprawy lnu szczególnie na północy, chciałbym podzielić się z czytelnikami „Kurj. Wil.” faktycznymi danymi co do dochodowości lnu w naszych warunkach. Dane te biorę z gospodarstwa w świeciańskim, a mianowicie plon z 1 ha w roku obecnym wyniósł: słomy lnianej (rozzonej) 80 pudów (ok. 13 cent. metr.), siemienia przemysłowego 12 pud. (2 c. m.).

Proponuję mnie obecnie:
za 80 p. słomy po 4 zł. 320 zł.
za 12 p. siemienia przem. po 8.50 102 zł.

Razem . 422 zł.

Jeżeli przyjmijemy koszt produkcji własnej według obliczeń p. inż. Regulskiego (paiz „K. W.” z dn. 16.XI r. b) na złotych 494—powstanie deficyt na każdym hektarze 72 złote (siedemdziesiąt dwa zł.). Dane te wskazują jak len daje deficyt, podobnie jak i inne uprawy np. żyto, jęczmień, owies, kartofle, jeżeli uprawa nie jest należycie postawiona pod względem techniki, a ceny są niskie przy braku należytej organizacji zbytu. Należy więc przede wszystkim prowadzić akcję w kierunku podniesienia techniki uprawy lnu i organizacji zbytu. Sprawy te już są na dobrej drodze dzięki powstaniu Towarzystwa Lniarskiego w Wilnie.

Podaję kalkulację wziętą z życia, aże by podzielić się z doświadczeniem niem i zapobiec, dzięki temu, znaczniejszemu stratom rolników, szczególnie, gos podarujących na większych warsztatach rolnych, którzyby chcieli wprowadzić len do płodozmianu z przeświadczeniem, że po mimo nawet niskich urodzajów — len zawsze przyniesie dochód w sumie 386,80 zł z 1 hektara, podczas gdy żyto daje straty na hektarze 95 80 zł., jęczmień 11 42 zł., owies 66 12 zł., ziemniaki 108,00 zł. (dane te przytaczam na podstawie streszczenia z referatu p. inż. Regulskiego).

Znając kłopoty, które ma rolnik przy większym obszarze zajęciem pod uprawę lnu ze zbiorem, roszaniem i suszeniem, obawiałbym się doradzać wprowadzenie lnu do płodozmianu folwarków; proponowałbym stopniowe rozszerzanie uprawy lnu poczynając od 1-go, 2-eh hektarów, tak, żeby nauczyć się techniki, przystosować bieg całej gospodarki, zdobyć kontyngent robotników, których można mieć w okolicy do pracy przy wyrzynaniu i roszaniu lnu, oraz pomyśleć o organizacji przerobki i zbytu przez stworzenie spółdzielni przerobu słomy lnianej.

Len jest naszym bogactwem krajowym, negocjować jego uprawy nie należy, owszem, powinniśmy racjonalizować technikę i zbył, a wówczas uprawa sama się rozszerzy, zajmując odpowiednie miejsce w płodozmianie folwarcznym.

(—) Jancz.

Giełda warszawska z dn. 23. XI. b. r.

WALUTY I DEWIZY:

Dolary	8,88 1/2 — 8,86 1/2
Holandja	358,05 — 357,15
Luzerna	43,25 1/4 — 43,14
Nowy Jork	8,90 — 8,88
Paryż	34,85 — 34,76
Praga	26,42 1/4 — 26,36
Szwajcaria	171,73 — 171,30
Włochy	46,74 — 46,62
Papiery procentowe. 4%	pożyczka inwe-

stycyja 117,25. 5% konwersyja 67. 5% kolejowa 60. 6% dolarowa 85. 10% kolejowa 102,50. 8% L. Z. Banku Gosp. Krajow. i Banku Rolnego, obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 94. 4% ziemskie 48. 8% warszawskie 68,75 8% Łodzi 62—62,50. 10% Radomia 71,50.

Akcje: Bank Dyskontowy 134,50. Handlowy 120. Polski 175. Przemysłowy warszawski 108. Spółk. Zarebkowych 81. Spłess 205. Elektryczna w Dąbrowie 88. Czerwocice 50. Cukier 47. Wegiel 92—91,50. Cegielski 42,50. Modrzejów 33—33,50. Ostrowiec seria B. 101. Ridski 40. Starachowice 3,975—40. Haberbusch 217—215.

Więści i obrazki z kraju.

Przeciwko niesławnej krytyce i urojonym pretensjom.

Oszmiana w listopadzie.

Już przeszło rok temu zjawiał się na terenie Oszmiany niejaki p. Z. G., który zamieszkał przy swoim synie, a mając dużo wolnego czasu trudnił się pisaniem i ogłaszaniem w prasie najrozmaitszych artykułów, przepojonych jedynie szowinizmem, kłamstwem i prostotą.

Pan Z. G., nie posiadając po wojnie żadnego ustalonego stanowiska, szuka dróg łatwego wybicia się na czoło społeczeństwa oszmiańskiego.

Dziwna jest rzecz, iż poważa gazeta „Słowo” przyjmując i ogłaszając takie niepoważne artykuły p. Z. G.

Co do żydowskiej gospodarki miejskiej jedno powiedzieć mogę, iż każdemu obywatelowi miasta i prawdziwemu Polakowi zależeć powinno na tem, aby gospodarka miejska prowadzona była dobrze, niezależnie od tego, czy p. Z. G. nazwie ją żydowską czy chińską.

Pan burmistrz m. Oszmiany obalając zarzuty p. Z. G., niepotrzebnie starał się udowodnić, iż roboty przy budowie hydroelektrowni miejskiej wykonywane były przez polskie firmy. Ja zaś ze swej strony kategorycznie stwierdzam, iż Magistrat przy budowie hydroelektrowni dążył zawsze, aby roboty były wykonywane solidnie i fachowo i nigdy nie żądał od fachowców ani metryki chrztu, ani też świadectw obrezenia. Magistrat dokładał wszelkich starań, aby maszyny i materiały elektrotechniczne, potrzebne do budowy hydroelektrowni zakupić w Polsce, a nie zagranicą.

Skąd p. Z. G. wysnuł anegdotekę o mojej łódce? Zapewne powstała ona na tle dopisującej p. Z. G. zawsze bujnej wyobraźni; ja bowiem żadnej łódki nie posiadałem i nie posiadam. Bezpodstawnem jest również twierdzenie p. Z. G., że ja mam zamiar ze względów osobistych przenieść rynek w kierunku Ponawilisek.

Oceniając wykonanie koncertu na rzecz gimnazjum oszmiańskiego p. Z. G. poświęcił zaledwie kilka uwag uznania dla p. dra Legiera, pomijając p. Blochowinę, której bądź co bądź należało poświęcić kilka słów uznania za jej wybitne zdolności, jako artystki-skrzypkacki. Do wiadomości p. Z. G. komunikuję, iż p. Blochowina, jako wybitny polski skrzypek, zaangażowana została do Pragi Czeskiej.

Krytyka Magistratu oszmiańskiego, kino-teatru Zingiera, resursy obywatelskiej (żydowsko-polska jadłodajnia), sprawa o palikach i mojej łódce, sprawa uregulowania rachunku z pożegnania oficerów, sprawa oceny koncertu p. Blochowiny, urzędzonego na rzecz gimnazjum oszmiańskiego, świadczą jedynie o tem, że p. Z. G. posiada żywy zmysł krytyczny. Nieudolność swą p. Z. G. już raz okazał, będąc prezesem komitetu przyjęcia J. E. arcybiskupa. A dlaczego, Panie Z. G., nie podobał się panu kino-teatr Zingiera? Czy Pan mógłby być lepszym przedsiębiorcą?

Posiadając mnie Panie Z. G., o względy osobiste, czyni mi Pan wielką krzywdę moralną, albowiem nikt inny prócz Pana nieznanego u nas przyniósł, dotychczas

nie posadził mnie o ubieganie się o własne korzyści. Już ponad 30 lat pracuję w Oszmianie dla dobra tutejszego społeczeństwa i Kraju. Zadaniem mojem jest dążenie do zbliżenia i zsolidaryzowania wszystkich narodowości w Państwie dla intensywnej pracy na korzyść Najjaśniejszego Rzeczypospolitej.

Gdzie Pan, Panie Z. G., byłeś podczas wyborów do Sejmu i Senatu? Wszak ja zorganizowałem społeczeństwo żydowskie w Oszmianie i nie dopuściłem, aby głosy Żydów padły na listy wrogie państwowości Polskiej.

Przeszły już czasy demagogii, bo „Idą czasy, których znamięm będzie wysięg pracy, jak przedtem był wysięg żelaza, jak przedtem był wysięg krwi” (J. P.) Niech p. Z. G. wobec tego swój szowinizm i obłudę odda bez pokwitowania, nawet jako bezwartościowy gruz do archiwum przeszłości, bo dla nas niezbedna jest rzeczca solidarność i wszechstronne uspołecznienie, a to nawet ułatwi Magistratowi wykonanie swych trudnych zadań.

Dla Pana, Panie Z. G., najbardziej celową rzeczą narazie jest korzystanie z miejscowej biblioteki, a o przejście koło cerkwi niech się Pan nie obawia, bo Magistrat jeszcze przed artykułem Pana powziął uchwałę, by rynek sprzedaży nabiału przenieść, więc zbyteczna była troskliwa obawa. Radzę Panu, Panie Z. G., tego rodzaju awantury i wybrkiwy zaniechać, bo na tej drodze nie zdołabędzie Pan zamierzonego celu i burmistrzem m. Oszmiany pan napewno nigdy nie zostanie.

Abram Strugacz
zastępca burm. m. Oszmiany.

KRONIKA WIL-TROCKA.

Podpalenie. Na tle osobistych porachunków Mikul Antonii i Murawski Aleksander ze wsi Bobrowniki gminy giwieckiej podpalił zabudowania Jana Stecha zam. we wsi Wakucy gminy giwieckiej. Pożar w zaroku ugaszono, a sprawców aresztowano. (x).

KRONIKA WOŁOŻYŃSKA.

Święto 10-letnia niepodległości w Baksztach. Miejskowy Komitet dołożył wszelkich starań, by uroczystość wśród ludności jak największe wywarła wrażenie.

Uroczajony program obchodu rozpoczął się dnia 10 zapaleniem przy zmkroku przez woja gminy Woroniułka znicza ustawionego na rynku przed dębem wolności, połączony z iluminacją miasteczka. Następnie odbyła się uroczysta akademja, gdzie wśród podniosłego nastroju wysłuchano prelegenta p. Maciejke.

Dzień 11 listopada wypadł imponujący. Wśród wielkich rzęs napływającej ludności z najdalejzych nawet kranców gminy baksztńskiej, wywarło wrażenie przybycie konnej banderji z okolicznych wiosek pod dowództwem p. Samokara. O godzinie 11 rano w szczylnie przepelnionej cerkwi, odbyło się uroczyste nabożeństwo poczem ruszył pochód ku rynkowi, by wziąć udział w uroczystym wkopaniu pamiątkowego dębu. Na czele pochodu kroczyła w całym swym składowa Rada gminy z sołtysami. Za nią podążała orkiestra miejscowej straży ogniowej młodzież szkolna, organizacja społeczna, Strzelec, Kółko Rolnicze, Kasa Stefczyka, Spółdzielnia Spożywców, Straż pożarna i straż leśna z państwowego Zychowickiego Nadleśnictwa.

Kilka minut przed godz. 1, czoło pochodu stanęło na rynku otaczając czworobokiem miejsce przeznaczone na umieszczenie dębu wolności. Uroczystość wkopania dębu poprzedziło przemówienie i odczytanie aktu erekcyjnego przez woja gminy. Następnie pochód udał się do remizy ochotniczej straży ogniowej, gdzie odbyło się

otwarcie. Po odegraniu hymnu Narodowego pochód ruszył przed budynek Urzędu gminnego gdzie odbył się uroczysty poranek składający się, z odczytu okolicznościowego, ogłoszonego przez p. Rogulskiego i nadzwyczaj udatnej deklamacji i śpiewu dżiatwy szkolnej. Okrzykiem niech żyje Najjaśniejsza Rzeczpospolita Polska zakończył się poranek. Poczem odbył się bieg o nagrodę młodzieży szkolnej. Wieczorem w wypełnionej sali remizy publiczność wysłuchała znakomitej gry miejscowego Kółka dramatycznego, żywo oklaskując wykonawców po skończonym akcie X Pawilonu. Na tem wieki dzień się ukończył na długo zostawiając w pamięci wrażenie 10-lecia rocznicy powstania państwa polskiego. W. J.

KRONIKA BRASŁAWSKA.

Ujęcie włamywacza. Onegdaj w m. Druja dokonano włamania do sklepu Jakuba Szermana. Pastwą złodziei padły koszty wartości kilkaset złotych. W trakcie dochodzenia zdołano ustalić, że włamania dokonał mieszkaniec Druji, Edward Kopycki, u którego skradziony towar odnaleziono i zwrócono poszkodowanemu. Kopyckiego osadzono w więzieniu. (x).

KRONIKA.

Dziś: Jana od Krz.
Jutro: Katarzyny.
Wschód słońca—g. 7 m. 00
Zachód „ g. 15 m. 11

METEOROLOGICZNA.

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologicznego U. S. B. z dn. 23. XI. b. r. Ciśnienie średnie 758. Temperatura—2 stop. C. Wiatr południowy.

Uwagi: pochmurno, drobne przelotne opady, wichura. Minimum —0,4 stop. C. Maksimum +4 stop. C.

Tendencja barometryczna: silny spadek ciśnienia.

— Nowe odzpaczenie p. wojewody Raczkiewiczza. Władze centralne powiadomiły p. wojewodę, że zostało mu przyznane prawo do medalu 10-lecia odzyskania Niepodległości. (x).

— Posiedzenie wojewódzkiego komitetu odbudowy. 26 listopada w Urzędzie Wojewódzkim odbył się posiedzenie wojewódzkiego komitetu odbudowy, na którym w pierwszym rzędzie bieżące rozpatrywano sprawę umorzenia pożyczek zaciągniętych w swoim czasie przez mieszczanów powiatów: wilejskiego, oszmiańskiego i postawskiego na odbudowę zniszczonych podczas działań wojennych terenów i osiedli. (x).

ADMINISTRACYJNA.

— Posiedzenie w sprawie unormowania cen chleba. Starostwo Grodzkie postanowiło zwołać i to w dniach najbliższych posiedzenie komisji rzeczoznawców w celu ustalenia nowych cen na chleb. Według zebranych danych Starostwo uważa, że ceny chleba rasowego należy co najmniej zmniejszyć. (x).

— Lustracja młynów i hurtowni z mąką. Starostwo Grodzkie wyznaczyło specjalną komisję, która przystąpiła do kontroli młynów, hurtowni i składów z mąką w celu stwierdzenia czy zastosowano się do zarządzenia o zakazie przemiatania mąki pszennej poniżej 65 proc. (x).

— Organizacja stałej komisji badania cen. Starostwo Grodzkie przystąpiło do organizacji stałej komisji badania cen na artykuły pierwszej potrzeby. W tym celu do poszczególnych organizacji rolniczych, kupieckich, spółdzielczych i zawodowych wysłano prośby o wyznaczenie kandydatów na członków tej komisji. Komisja będzie organem opiniującym i uchwały jej będą miały uzyskać sankcję Starostwa. Komisja będzie składała się z 50 członków i zostanie podzielona na cztery sekcje: mączną, piekarską, masarską i mięsną. Przedstawiciele konsumentów i producentów będą reprezentowani w jednakowej ilości. Przewodniczącym komisji będzie referent bezpieczeństwa i porządku St. Gr. p. Szczepowski. Ukonstytuowaniu komisji należy spodziewać się około pierwszego grudnia. W chwili obecnej zainteresowane organizacje zgłaszają kandydatów na członków w celu zatwierdzenia ich przez p. starostę. (x).

MIJSKA.

— Plombowanie skór w reżeni. W celu ulepszenia jakości surowca skózanego oraz usunięcia możliwości rozszerzania się chorób zakaźnych wszystkie skóry zdjęte w reżeni miejskiej winne być plombowane przez miejscowy dozór sanitarny.

— Uboj bydła winien odbywać się w dzień lub przy świetle elektrycznym w godzinach ściśle określonych. Otwarcie składu skór surowych użalezione będzie od opieki miejskiego dozoru sanitarno-weterynaryjnego. (x).

— Badanie domów zgroźzonych. Wyłoniona ad hoc specjalna komisja techniczna przeprowadziła już cały szereg lustracji domów zagrożonych na terenie śródmieścia.

Od dnia 26 b. m. prace komisji skierowane zostaną na peryferje miasta.

— Posiedzenie Komitetu Rozbudowy. W poniedziałek 26 b. m. o godz. 8-jej wiecz, odbył się posiedzenie Komitetu Rozbudowy m. Wilna. Na porządku dziennym: 1) Omówienie spraw podlegających rozpatrzeniu Państwowej Radzie Rozbudowy miest. 2) Sprawozdanie ze stanu pożyczek. 3) Przeważne pożyczki. 4) Wolne wnioski.

— Nowe ulice. Z inicjatywy Sekcji Technicznej Magistratu m. Wilna, na najbliższym posiedzeniu Rady Architektonicznej ma być rozpatrywany wniosek w sprawie przeprowadzenia nowej ulicy obok kościoła św. Teresy. Nowa ulica przelnie posiada klasztoru prawosławnego. W ten sposób uzyska się odciążenie ruchu kołowego na ul. Ostrobramskiej.

Jednocześnie Magistrat zamierza wystąpić do Województwa z wnioskiem, o zniesienie pastrowego domu przy ul. Trockiej 10 obok kaplicy Surnów, co pozwoliłoby na uzyskanie połączenia ul. Trockiej z zaul. Lidzkim i św. Mikołaja.

— Zamknięcie ruchu kołowego. Z powodu projektowanych robót kanalizacyjnych, wrótce nastąpi zamknięcie ruchu kołowego przy zbiegu ulic: Trockiej, Dominikańskiej i Wileńskiej.

Aby dać możność oglądać wielkie arcydzieło „BURZA”
Dyrekcja Kina „Polonia” urzędza w sobotę i niedzielę od g. 12 do 4 pp.
PORANKI
po cenach znizonych. 3844

Dom murywny, parterowy do sprzedania. Światło elektryczne, wodociąg. Dow. Kolonia Wileńska 7, Marja Jasus.

Jan Bułhak
ARTYSTA-FOTOGRAF.
Jagiellońska 8, telefon 968, przyjmuje od godz. 9—6 370

no budowę szkoły powszechnej na Antokolu przeprowadzić z przetargu, który w najbliższym już czasie zostanie rozpisany.

Budowa zaś domu robotniczego na Pióromoncie Magistrat zamierza przeprowadzić w własnym zakresie gospodarczym.

WOJSKOWA.

— Lustracja biur meldunkowych. Dążąc planowo do postawienia biur meldunkowych na odpowiednim poziomie i dostosowania ich do potrzeb wojskowości komendant P. K. U. Wilno p. major Ossowski przystąpił do lustracji wszystkich biur meldunkowych, położonych na terenie Wilna. Podczas lustracji p. major Ossowski szczegółowo badał sposób zatawania meldunków i prowadzenia ewidencji rezerwistów i poborowych i stwierdził, że w niektórych biurach mimo wydanych w tej mierze ściślejszych pouczeń i instrukcyj ten tak ważny dział nie jest odpowiednio prowadzony. Pan major Ossowski konferując z kierownikami tych biur zwrócił ich uwagę na te niedociągnięcia, które winny być niezwłocznie usunięte, ponieważ od tego częściowo uzależnione jest normalne funkcjonowanie całego aparatu poborowego. (x).

— Kto staje do zebrań kontrolnych. Dział 24 listopada do zebrań kontrolnych stają szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia urodzeni w 1894 roku, którzy z jakichkolwiek ważnych przyczyn nie odbywali ćwiczeń wojskowych (rezerwistów) względnie nie stawali do zebrań kontrolnych (pospolitych), a nazwiska których rozpoczynają się na A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L.

Jutro, 25 listopada z racji dnia świątecznego komisja nie pracuje. (x)

— Wojskowy kurs pożarniczy. Komenda Garnizonu postanowiła zorganizować kurs instruktorów wojskowych straży pożarnych, na który będą delegowani oficerowie i podoficerowie ze wszystkich rodzajów broni. Kurs rozpocznie się 27 b. m. i będzie trwał do 3 grudnia. Komendantem kursu został wyznaczony porucznik Prager z 3 p. a. c. (x)

Z POCZTY.

— Powrót do urzędowania prezesa Dyrekcji Pocztowej. Bawiący w Warszawie przez Wileńską Dyrekcję Pocztową inż. J. Zółtowski w dniu dzisiejszym powraca do Wilna i obejmuje urzędowanie.

— Kurs dla praktykantów pocztowych. Staraniem Wileńskiej Dyrekcji Pocztowej w pierwszych dniach grudnia zorganizowany zostanie pod kierownictwem naczelnika Wydziału Pocztowego p. radcy Korskiego kurs dla praktykantów pocztowych.

Kurs odbywać się będzie w lokalu urzędu p-l. Wilno 1 (ul. Wielka).

Z KOLEI.

— Inspekcja kolejowa. Jak już podawaliśmy w numerze wczorajszym, w dniach najbliższych przybywa do Wilna z ramienia Ministerstwa Komunikacji specjalna komisja. Jak się dowiadujemy, ma ona przeprowadzić w dniu 28 b. m. lustrację odcinka kolejowego na szlaku Wilno—Święciany.

ZE ZWIĄZ I STOWARZ.

— Z okazji zjazdu restauratorów i hotelarzy. Stowarzyszenie właścicieli restauracji, hoteli i pokrewnych zawodów w Wilnie jest na naszym gruncie organizacją prawie że nieznaną szerszemu ogółowi. Ktoś powie: „a co mnie obchodzi restaurator, synkujko i dobre się ma”. Czy restaurator jest człowiekiem porządnym, to „mierzyć się” udzielaniem przez niego kredytów. Naogół przekonanie kursuje takie: „Maciej to chłop porządny, kredytu udziela, o pieniądze się is upomina” i chwala Boga, powodzi mu się niezgorzej; za to Michał, czy jak i inni Konstancji to za pozwoleniem... cholera” i t. d. i t. d. Zaręczyć za to można, że nikt natomiast ani pomyślał kiedykolwiek, że Maciej, Michał, Konstancji i wiele, wiele innych restauratorów mają swych kłopotów i zmartwień po uszy.

Jeśli ludzie specjalnie o restauratorów wileńskich, to tych prawdziwych, co zadość czynią wymaganiom ustawowym i opłacają koncesję, oraz wszelkie podatki, mamy tu w Wilnie zaledwie 18.

Tak, osiemnastu koncesjonariuszy wszystkich na setki więcej i mniej jawnych knajp, a więc modych „Pośpieszki” i „zimnych barów”, kochal dołków i lanych rozpuszty i t. p.

Zreszczeni w swym stowarzyszeniu garść oficjalnych restauratorów i hotelarzy słusznie, jak zresztą wszystkie organizacje zawodowe, walczą o swe prawa. Tym celom poświęcony będzie niedzielny wojewódzki zjazd w Wilnie.

Trzeba być człowiekiem bardzo ograniczonym i kompletnym krótkowidzem, by w dzisiejszych warunkach życiowych, kiedy restauracje koncesjonowane, traktowane są narówni przez rząd z innymi przedsiębiorstwami dochodowymi dla skarbu państwa, by na sprawę słusznych oczyszczenia postulatów restauratorów i hotelarzy nie zwracano uwagi.

Zjazd restauratorów i pokrewnych zawodów zapowiadają się, jak widać z odczytu i programu Stowarzyszenia B. ciekawie i niewątpliwie przed niejednym laikiem otworzy karty nieznanych bliżej zabiegów i bolączek—znanej powierzchownie kasty obywateli.

Ustalony jest następujący program zjazdu: g. 9 m. 30 r. nabożeństwo w kościele św. Kazimierza, złożenie wienca na grobie Nieznanego Żołnierza, o g. 10 m. 30 otwarcie obrad w restauracji Zaczęto—na całość których złoży się m. in. 6 referatów w tem referaty o podatku obrotowym i o ustawie antyalkoholowej.

Zjazd otworzy prezes honorowy Stowarzyszenia p. Edmund Kowalski.

ŻYCIE BIAŁORUSKIE.

— Przedstawienie amatorskie. W dniach 24 i 25 b. m. w lokalu Białoruskiego Instytutu Gospodarki i Kultury (Ostrobramska 8) studenci Białorusini urządzają dwa przedstawienia amatorskie. Wystawili na scenie sztukę Dunin-Marcinkiewiczza „Zaloty”. Początek o godz. 8 wiecz. Dochód z tych imprez przeznaczony został na niezamierzonych studentów białoruskich. Po przedstawieniu tańce.

SPRAWY ROBOTNICZE.

— Ogólne zebranie Chrz. Zw. Zaw. Rzeźników i Wedliniarzy. W niedzielę 25 b. m. o g. 4 popoł. odbędzie się ogólne zebranie Chrz. Zw. Zaw. Rzeźników i Wedliniarzy w lokalu Centrali Chrz. Zw. Zaw. (ul. św. Janka 3). Pożądana jest obecność wszystkich członków.

— Ogólne zebranie Chrz. Zw. Zaw. Flakarzy. W niedzielę 25 b. r. o godz. 1 pp. odbędzie się ogólne zebranie Chrz. Zw. Zaw. Flakarzy w lokalu Centrali Chrz. Zw. Zaw. (ul. św. Janka 3). Proszeni jesteśmy o nadmienienie, że ze względu na doniosłość spraw obecność wszystkich członków jest konieczna.

Z KASY CHORYCH

— Kasa Chorych m. Wilna zawiadomiła, że od składek za m. październik 1928 r., niewypłaconych do dnia 30 listopada 1928 r., będą pobierane procenty węzłki, oraz po tym terminie zaległe składeki będą ściągane w drodze egzekucyjnej wraz z procentami zwłoki i kosztami egzekucyjnymi. Nakazy płatnicze za służbę domową i dozorców domowych nie wysyła się.

Teatr i muzyka.

REDUTA (na Pohulance).
— Dziś po raz trzeci arcywesoła operetka w 3-eh aktach K. Nexa p. t. „Pan minister nie inspekcji”. Udział biorą niezrównani artyści stołecznej operetki z Lucy Messal, J. Redo, B. Horskim i B. Komariszynem na czele. Pizy pulpicie dyr. M. Kochanowski.

— Pozostałe bilety nabywać można w „Orbisie” od g. 4.30 i od g. 5 w kasie teatru.

Jutro nieodwołalnie po raz ostatni „Pan minister na inspekcji”.

REDUTA (na prowincji):
— Dziś w Brześciu n/B „Car Paweł I” z K. Junoszą-Stępowskim w postaci tytułowej.

TEATR POLSKI (sala „Lutnia”).

— Ostatnie występy Karola Hanusza. Oprócz występu Karola Hanusza, który dziś daje powtórzenie wczorajszego zupełnie nowego programu, pod nazwą „To trzeba zobaczyć”, dana będzie niezmiernie dowcipna krotowijka M. Nealla i M. Fernera „Co on robi w nocy”.

— Przedstawienie dla młodzieży szkolnej. Jutro w niedzielę o g. 3 pp. grane będą specjalnie dla młodzieży szkolnej „Damy i Huzary”. Ceny specjalnie znizone, a mianowicie cały parter od 1-go do 15-go rzędu po 1 zł., cały balkon i amfiteatr po 50 gr., zaś wejściowe bilety po 20 gr.

— Popołudniówka niedzielna. Kończy nabawem swe występy Karol Hanusz, dziś o g. 5 m. 30 pp. wystąpi w dodatku N. 1 do 2 żartów scenicznich France’a i Twaina „Historja o człowieku, który wydał gazetę rolniczą” i „Historja o c. towieku, który zaśubił niemowę”.

— Poranek taneczny w Teatrze Polskim. Wybitnie uatlenowana taneczka—plastyczna Lidja Winogrodzka—Gregor, założycielka własnego zespołu tanecznego, wystąpi na poranku niedzielnym w Teatrze Polskim. Program poranku będzie zawierał pokaz pracy za ostatni okres, a więc efektowne tańce z muzyką Albenitza, Bawera, Brahmsa, Chopina, Debussy, Griega, Nedbala, Niemana, Scharwenko. Wszystko to ujęte w odpowiednie ramy sceniczne i efekty świetlne.

Przy fortepianie d-r Szczepański. Ceny miejsc od 50 gr.

Radjo.

PROGRAM STACJI WILEŃSKIEJ.
Fala 435 mtr.

SOBOTA, dn. 24 listopada 1928 r.

11.56—12.10. Transmisja z Warszawy, sygnał czasu, hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie, komunikat meteorologiczny. 15.00—16.00. Muzyka z płyt gramofonowych. 16.00—16.20. Odczytanie programu dziennego i chwila letewska. 16.20—16.35. Komunikat Zw. Kółek i Org. Roln. z Wileńskiej. 16.35—17.00. Kąpiel dla pań wyl. Ela Buncerowa. 17.00—18.00. Transmisja nabożeństwa Opieki Matki Bożej z kaplicy Ostrobramskiej (na życzenie słuchaczy). 18.00—19.00. Transmisja z Warszawy. Audycja dla dzieci „sw. Mikołaj”, bajki E. Szelburg-Zarembyń z ilustracją muzyczną Wł. Macury. 19.00. Odczytanie programu na następny tydzień i komunikaty. 19.30—19.55. Transmisja z Warszawy. „Radjokronika” dr. M. Stepowskiego. 19.56—20.00. Sygnał czasu z Warszawy. 20.00—22.25. Kukułka wileńska. 20.30. Transmisja z Warszawy

NIEDZIELA, dn. 25 listopada 1928 r.

19.10-11.45: Transmisja nabożeństwa z Katedry Wileńskiej na wszystkie stacje polskie. 11.56-12.10: Transmisja z Warszawy: Sygnał czasu, hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie, komunikat meteorologiczny. 12.10-14.00: Transmisja poranku muzycznego z Filharmonii Warszawskiej. Wykonawcy: Orkiestra symfoniczna pod dyr. J. Ozimilskiego i M. Fiederaum (skrzypce). W programie utwory Beethovena. 14.00-15.00: Transmisja odczytów rolniczych z Warszawy. 15.15-17.20: Transmisja koncertu symfonicznego z Filharmonii Warszawskiej. Wykonawcy: Orkiestra Filharmoniczna pod dyr. Br. Szulca, G. Hertera (fort). W programie: Haendel, Baethoven i inni. 17.20-17.45: Transmisja z Warszawy: „Egzotyzyzm w powojennej powieści francuskiej” odczyt wygł. p. W. Rogowicz. 17.45-18.00: Transmisja z Warszawy: „Chwilka lotnicza”. 18.00-19.00: Transmisja koncertu popularnego z Warszawy. 19.00-19.20: Odczyt w jęz. litewskim wygł. J. Kraunaitis. 19.20-19.45: Transmisja z Warszawy: „Z wrocławskiej myśliczki—Finale” wygł. Stan. Dziżkowski. 19.45-20.00: Odczytanie programu na poniedziałek, komunikaty i sygnał czasu z Warszawy. 20.00-20.25: Transmisja z Warszawy: „Rozrywki umysłowe” wygł. C. Jabłonowski. 20.25-22.00: Transmisja koncertu wieczornego z Warszawy. 22.00-23.30: Transmisja z Warszawy: komunikaty: polic., sport., P. A. T. oraz muzyka taneczna.

„Kukułka wileńska”.

Od pewnego czasu Rozgłośnia Wileńska wprowadziła nowy rodzaj audycji tak zwaną „Kukułką wileńską”. Jest to właściwie czytane pismo humorystyczne, coś w rodzaju wileńskiego „Cyruka”. Węz mowi się tam o życiu naszego miasta, ale widzianem od strony zabawnej — w krzywym zwierciadle satyry i żartu. „Kukułka” zyskała przedko popularność, ma już przyjaciół i wrogów. Kukuła co drugą sobotę. Redaguje „Kukułkę” (dziś już to przestało być tajemnicą) p. Marceli Klavisch.

Z sądów

Ostatni akt w procesie szmuglowym spirytusowym.

Przemówienia stron.

Proces w sprawie głośnej afery spirytusowej, po dwutygodniowych rozprawach, wreszcie dobiega kresu. Po przerwie całonocnej, zarządzonej po zamknięciu śledztwa sądowego, przy-

stąpiono do rozprawy stron, a głos otrzymał prowadzący dochodzenie wstępne w tej sprawie, oskarżyciel publiczny, podprokurator p. Bęgliński.

Rzecznik oskarżenia w kilkugodzinnym przemówieniu odtworzył szczegółowo i drobiazgowo sposób operowania spirytusem, przeznaczonym na wywóz na Litwę. Dowodził on, iż wszyscy oskarżeni byli wtajemniczeni w afere i dokładnie zdawali sobie sprawę z przestępczości swych czynów. Działali oni świadomie i wspólnie w pojęciu celu i czasu, co, zdaniem prokuratora, jest wyraźnie przewidziane w art. 27 U. K. S., a że dokonali tych czynów pięciokrotnie, winni więc być pociągający i z art. 25 teże ustawy, mówiącego o zawadomem popełnianiu przestępstw.

W konkluzji przedstawiciel urzędu prokuratorskiego popiera w całej rozciągłości oskarżenie, żądając najwyższego wymiaru kary dla podsądnych: Przędzieckiego, Paleckiego, Nowachowicza i Garbera. Oskarżenie popiera przedstawiciel Izby Skarbowej, naczelnik urzędu p. Ostrowiecki, zaś apl. Zwierko imieniem prokuratorji generalnej domaga się zasądzenia od podsądnych strat na rzecz Skarbu Państwa.

Już późno wieczorem przewodniczący udzielił głosu jednemu z dwóch obrońców podsądnego H. Przędzieckiego mec. Neymanowi, który dowodził, że jego klient nie wiedział nic o machinacji i udziału w cofaniu spirytusu do Wilna nie brał.

Nazajutrz w obronie podsądnego Chonona Paleckiego wystąpił adw. M. Bajraszewski. Nazwał on proces szlagerem filmowym o źle rozdanych rolach. Rola jego klienta została wyolbrzymiona, gdyż jest on skromnym i biednym woźnicą, który dla braku kaucji musiał przez rok przebywać w areszcie prewencyjnym. W końcu wniósł obrońca o uniewinnienie Paleckiego.

Obrońca zbiegłego M. Nowachowicza mec. Totwen wskazywał, że osoba jego klienta ni jeest dokładnie znana ani sądowni, ani prokuratorowi ani nawet obrońce. W czasie przewodu sądowego imię oskarżonego nie było ani razu wspomniane.

Kopując towar krajowy — wzmacniasz bilans handlowy.

Mówiąc o samym procesie i nawiązując do określenia adw. Bajraszewskiego, że jest to sensacyjny szlager filmowy, stwierdza ze swej strony, że jedyną jego cechą jest długość wstęgi. Natomiast, zdaniem mówcy, cały proces może być uważany za jedną z licznych odstępów sztuki, którą można by zatytułować: „Afera Polskiego Monopoliu Spirytusowego”.

Powołując się na zeznania świadka Przegalińskiego, obrońca przypomniał w jaki sposób zorganizowana grupa przemysłowców poznańskich zdołała o tyle oparować ówczesnych kierowników Ministerstwa Skarbu, że przeofsorsowali w Izbach Ustawodawczych ustawę sejmową o monopolu spirytusowym, zawierającą art. 97, który ograniczył źródło nabycia spirytusu dla przetworów do starych zapasów. Spowodowało to wyrubowanie cen spirytusu z 30 gr. na 1 zł. 50 gr. za litr, umożliwiając tym samym poznańskim przemysłowcom wyprzedzić swe zapasy po tak wygórowanej cenie fabrykom wódek. Bzposrednio po wyprzedzeniu zapasów spirytusu wspomniany art. 97 został uchylony, na rynek rzucono masowo świeżo-wyprodukowany spirytus i tą drogą doprowadzono do bankructwa wszystkie firmy poznańskie niewtajemniczone, gdyż cena spirytusu spadła niemal do normalnej ceny, bo do 19 gr. za litr, wskutek czego spadły też i ceny przetworów.

Rozwijając ten temat mówca stwierdza, że rząd dla celów publicznych często żądał i żąda ofiar od obywateli. Wprowadzenie monopolu zawsze te konsekwencje pociąga. W tym jednak wypadku ofiary spowodował nie interes publiczny, lecz zniszczenie całego szeregu przedsiębiorstw handlowo-przemysłowych co zostało dokonane dla umożliwienia wzbogacenia się grup poznańskich przemysłowców. Wywołało to wstrząs w całym kraju, doprowadziło do masowych bankructw i niemamo przyczyniło się do załamania się złotego w 1928 r.

Afera nabrała wielkiego rozgłosu i musiała zdemoralizować cały szereg urzędników, a fragment, który rozpoznał dziesiąt sąd jest zbyt bladym by mógł za sobą pociągnąć konsekwencje dla wypadkowo zasiadającej na ławie grupy osób. Skład tej ławy, zdaniem obrońcy, musiałby być znacznie rozszerzony.

Przechodząc do oceny roli osk. Nowachowicza, obrońca twierdzi, że był on zwyczajnym „miszurem”. Żadnej on roli decydującej nie grał. Spełniał jedynie powierzone mu czynności, przeważnie w obecności władz skarbowych i policyjnych.

Krytykując ówczesne Min. Skarbu za wydanie zezwolenia na wywóz spirytusu na Litwę w znanych stosunkach sąsiedzkich z tym państwem, stwierdza obrońca, że zgóry przesądzony był udział w transakcji kontrabandzystów, co zdemoralizowało musiało władze graniczne. Głównym więc sprawcą moralnym wykrytych nadużyć były ówczesne centralne władze skarbowe.

Omawiając w dalszym ciągu kwalifikację czynów inkryminowanych oskarżonemu Nowachowiczowi, obrońca kwestionuje zastosowanie art. 25, 27 i 28 U.K. i prosi o uniewinnienie.

Prof. Petruszewicz, — obrońca osk. Anolika, Aronowicza, Dimensztejna i Percykowicza, główny iaincator wniosku uzasadnionego o oddalenie powództwa cywilnego, jako nieprzewidzianego przez Ustawę K. S., zwraca uwagę Sądu na groteskową nsiwność ówczesnych władz skarbowych i policyjnych w ciągu manipulacji związanych z wozeniem spirytusu, wykluczając winę jego klientów, którzy nie powinni być bardziej przewidujący niż organa rządowe specjalnie ustanowione.

Zkolei głos zabierali adw.: Sole, Westawski, Czernihow, który równocześnie wystąpił jako świadek, za co spotkał się z odpowiedzialną odprawą ze strony mec. Kulikowskiego.

Zbiegłego Józefa Garbera, właściciela fabryki wódek „Arga” bronił adw. Friedman, komendant posterunku P. P. Paustelnika broniła p. Miacerowa zaś sam bronił swej sprawy policjant Nowosad.

Adw. Wszawski, Korngold i Gordon udawadniali, iż osoby trzecie pozwane do sprawy nie powinny ponieść odpowiedzialności w tym wypadku.

Po wysłuchaniu ostatnich słów podsądnych, przewodniczący ogłosił pytania co do winy i kary poszczególnych oskarżonych, a po zaakceptowaniu tych, posiedzenie zamknął.

Wyrok ogłoszony będzie dziś o godz. 5 po poł. Kaer.

Falszywy monter.

Onegdaj Sąd Okręgowy rozpatrywał sprawę Jana Stawickiego oskarżonego o to, że w czerwcu 1926 roku zgłosił się do mieszkańca p. Downarowicza podając się za monterą elektryków miejskiej i skorzystał z chwilowej nieuwagi domowników akradł cenę lornetek. Pa sprawdzeniu w Magistracie, że podobny monter nie jest pracownikiem elektrykalu, policja mając rysopis Stawickiego w kilka dni potem go aresztowała. Na rozprawie okazało się, że Stawicki był już dwukrotnie karany za kradzieże wobec czego Sąd skazał go na karę 1 roku domu poprawy. (x)

Rozmałtości.

Śledemdziesiąta rocznica urodzin Selmy Lagerlöf.

„Wobec Selmy Lagerlöf jesteśmy wszyscy jak dzieci, ciągle wolamy o więcej” — mówi w artykule, poświęconym wielkiej autorce z okazji jej urodzin, jeden z najwybitniejszych krytyków literackich Szwecji, Fredrik Bok.

Pierwszą powieść laureatki Nobla, p. t. „Gösta Berling” uważała się w piśmie kobiecym „Idun”. Od tej chwili gwiazda jej geniuszu wznosiła się coraz wyżej; cudowne opowiesci Selmy czarowały netyklo jej rodaków, lecz cały niemal świat. Bogatom i głębokim żrodłem jej natchnienia była zawsze romantyczna natura Wermiandu, jej stron rodzinnych, gdzie i obecnie przebywa w majątku Maarbacka, w którym ujrzała światło dzienne w dn. 20 listopada 1858 r.

Selma Lagerlöf cieszy się chyba największą sławą ze wszystkich kobiet piszących; ani na chwilę jednak nie zatraciła wrodzonej skromności i kryształnej prostoty swego oryginalnego stylu. Różnorodność i zakres pracy wielkiej pisarki są dowodem adumiewającego bogactwa jej talentu. W powieściach wermiandzkich, jak „Gösta Berling”, „Liljecronas Home”, „Kawalerowie Ekeby”, „Charlotta Loewenskiöld”, „Maarbacka” i w ostatnich utworze „Anna Sward” — czarodziejska siła jej pióra powołała do życia całą procesję niezwykle realnych postaci.

W „Skarbie pana Arne”, „Wyraztku” i „Królówch Kungahalla” fantazja Selmy Lagerlöf wykarowuje baśnie i opowiadania dalekiej przeszłości. W „Legendach”, w „Jeruzalem”, „Wodnicy” i „Cudach Antystrysta” autorka daje świadectwo swej głębokiej religijności. „Cesarz Portugali” jest prawdziwą eposąją miłości rodzicielskiej, zaś w „Historji domu wiejskiego” z miłością i zrozumieniem oddane są głębi cierpienia ludzkiego.

Niegdyś biedna nauczycielka, obecnie słynna gwiazda literatury, podbiła serca swych uczniów w daleko większym stopniu, niż którykolwiek z pozostałych pisarzy szwedzkich, to też cały kraj składa na jej stóp hold swej i miłości.

Silne lotnictwo to potęga państwa!

Miejski Kineematograf Kulturalno-Oświatowy SALA MIEJSKA (Ostrobramska 5)

Od dnia 22 do 27 listopada 1928 r. włącznie będą wyświetlane filmy: Historyczny dramat w 12 aktach. W rolach głównych: MADY CHRISTIANS i CHARLES VANEL. Dwór armji, lud i t. d. Akcja rozgrywa się między innymi na dworze berlińskim, w obozie pod Jeną, pruską łławą, w fortecy Kenigsberg, w Grudziądzu, Klajpedzie i podczas spotkania trzech monarchów w Tylicy. Reżyserował KAROL GRUNE. Kasa czynna od godz. 3 m. 30. Początek seansów od godz. 4-ej. Następny program: „PAN DYKTATOR, TO JA”.

NAPOLEON I LUDWIKA

W rolach głównych: MADY CHRISTIANS i CHARLES VANEL. Dwór armji, lud i t. d. Akcja rozgrywa się między innymi na dworze berlińskim, w obozie pod Jeną, pruską łławą, w fortecy Kenigsberg, w Grudziądzu, Klajpedzie i podczas spotkania trzech monarchów w Tylicy. Reżyserował KAROL GRUNE. Kasa czynna od godz. 3 m. 30. Początek seansów od godz. 4-ej. Następny program: „PAN DYKTATOR, TO JA”.

KINO-TEATR „HELIOS” Wileńska 38.

Spieszcie urzęd! Ostatnie dni! Dziś Supersensacja dla Winala Złota seria „SOWKINO” w Moskwie. Hańbiący Żółty paszport (Książka kontrolna). Wielki dramat obyczajowy w wykonaniu artystów Moskiewskiego Teatru Stanisławowskiego. Cud Techniki, gry i reżyserji. Film o niebywałej wartości artystycznej, który poruszył cały świat. Seansy o godz. 4, 6, 8 i 10.15.

KINO „POLONJA” Mickiewicz 22

Dziś Najpotężniejsze arcydzieło doby obecnej ze złotej serii „grupy wielkich gwiazd ekranu”. Wytwórni UNITED ARTYSTS p.t. BURZA W rolach głównych: John Barrymore i Camilla Horn. Dzieje prostego chłopca, który zakochał się w dumnej księżniczce, córce generała. Jego przeżycia przed wojną, w czasie wojny, podczas rewolucji i po rewolucji. Początek o g. 4-ej, 6, 8.15 i 10.25. Dyrekcja uprasza Sz. Publiczność o przybycie za 15 min. przed rozpoczęciem seans. Specjalna ilustracja muzyczna.

KINO Piccadilly WIELKA 42

Najpotężniejszy film świata! Sensacja doby obecnej! Superszlager sezonu (córka właściciela i prostytutki). Dramat ptci podług światowej sławy powieści Ewersa. W rol. gł. kusicielka, gwiazda ekranu, bohaterka „Metropolisa” BRYGIDA HELM, IWAN PETROWICZ i PAWEŁ WEGENER. Wielki film wywiera kolosalne wrażenie. Alraune — to sensacja Paryża, Berlina i Londynu.

KINO LUX Mickiewicz 11.

Dziś Najpopularniejsza osobistość kobieta najpiękniej zbudowana, za którą szaleje cały świat, czarna królowa Paryża Józefina Baker ukaże się dziś w roli tytułowej we wspaniałym dramacie na tle olśniewających przepychem wielkich music-hallów podług powieści znanego pisarza Maurycjusz De-kobry. Film ten wzbudził ogólny entuzjazm na obu półkólkach. CZARNA WENUS

KINO WANDA Wielka 30.

Dziś Dzieje bezgranicznej miłości! Przepiękna sielanka miłośna osnuta według głośnej sztuki Władysława Perzyskiego UŚMIECH LOSU Dramat serc w 12 aktach. W roli głównej pełna czarującego wdzięku Jadwiga Smosarska oraz KAZIMIERZ JUNOSZA-STĘPOWSKI, JOZEF WĘGRZYŃ i utęce tancerki siostry HALAMA

Kino Kolejowe Ognisko (obok dworca kolejowego)

Dziś i dni następnych! Monumentalne arcydzieło filmowe ze złotej serii polskich obrazów. Dramat w 9 aktach według znanego dzieła Dostojewskiego „SKRZYWDZENI I PONIŻENI” p. t. ZA GŁOSEM SERCA przyjmują udział premjowane piękności Warszawy. Bogata wystawa, słońc, apelnunki, kabarety, kochanki, artystki, baletnice, chórzystki. Początek o godz. 5 pop. Ceny miejsc zwykłe. W niedzielę i święta o godz. 4 pop. 3585

PROWINCJA! WYJAZD do Warszawy ZBYTECZNY! Zastawiamy wszelkie zlecenia w sądach, urzędach państw. i komunalnych, instytucjach finansowych i wszystkich innych. Interwencje, zastępstwa, porady, informacje we wszelkich sprawach. Windykacje weksli i należności. Wywiady.

BIURO „Pomoc prawno-handlowa” Warszawa, Nowy-Swiat 28. Prosimy załączac znaczki pocztowe na odpowiedz. Korespondenci w całej Polsce poszukiwani. 3628-7

KOŁDRY z rozmaitych materiałów i najlepszej waty wyrabia i sprzedaje znana firma B-cia Chanutin Włno, Niemiecka 23, firma egz. od r. 1890. Sprzedaż również na RATY. 3845. Obstalunki są wykonywane w ciągu 24 godzin.

Ecole Pigier de Paris Pensjonat dla młodych panien w pobliżu Paryża (20 min.). Dobre odżywianie, świeże powietrze. Avenue 11, Novembre 18. LA VARENNE (Seine). Stenografia, handlowość i język francuski. 3682

SPRZEDAM Wilę Druskieniki, Jasna 4 (nad „Kutniczaoką”) 8 pokojowa, światło elektryczne, plac 2165 metr. kw. najwlecej dającymu. Oferty: Wronki poznańskie Dr. Kapliński. 3841

DOM drewniany parterowy z salką i suterena o 4 mieszkanjach. Placu 100 sąż. kw. Sprzedamy za 12000 złotych. 3807 Dom H-K „ZACHETA” Mickiewicza 1, tel. 9-05

Zarobek stały zapewniony każdemu uczniemu nawet nie fachowemu. Prospekty wysyłam po otrzymaniu 1 zł. (poczt. znaczka). Francja, Paris 16, B-d Murat 122. N. Schiffrin. 3626 0

Przy zakupach prosimy naszych Szan. Czytelników powoływać się na ogłoszenia w „Kurjerze Wileńskim”.

WILBRA BRAUNSA TO NAJLEPSZE BARWNIKI DO ODNAWIANIA I FARBOWANIA OBUWIA ORAZ WSZELKICH WYROBÓW SKÓRZANYCH NA NAJMODNIEJSZE KOLORY WYSTRZEGAĆ SIĘ BEZWARTOŚCIOWYCH NAŚLADOWNICTW! 3732/4345

FOSFATYNA FALIERA 3683/4849 3 NAJLEPSZY POKARM DLA DZIECI SMACZNY I WZMACNIAJĄCY Niezbędny podczas odciążania od pierśi i w okresach rośnięcia. — Ułatwia ząbkowanie i zapewnia prawidłowy rozwój kości. — Niezastąpiona odżywka dla matek, matek i rekonwalescentów. ŻĄDajcie SŁYNNEJ MARKI FRANCUSKIEJ FOSFATYNA FALIERA Wyszczególnić naśladownictw. Paryż 6 rue de la Tacherie.

Lasów kupno i sprzedaż za i twis-my dogodnie. 3782-0 Wileńskie Biuro Komisowo-Handlowe Mickiewicz 21, tel. 152.

Zakopane Biuro J. Kubińskiego ma do sprzedania wille, pensjonaty, parcele. 3674-0

Popierajcie Ligę Morską i Rzeczną.

PIANINA do wynajęcia. Reperacja i strojenie. Ul. Mickiewicza 24-9. Estko. 2203.

Mieszkanie 3 pokoje z kuchnią i wygodami w centrum miasta ZAMIENIE na takie same lub 4 pokoje może być w dalszej okolicy. Warunek: stonoczne. Oferty do Administracji „Kurjera” dla T. k. 3829-2

Informator grodzieski Zabiegi kosmetyczne, parowarzystwo, sčienianie nóg, masaże elektryczne w gabinecie dyplomowanej specjalistki Wandy Czeczott przy fryzjerji Zalewskiego w Grodnie, ul. Dominikańska 22. 3649-5

Lekarze DOKTOR MEDYCYNY A. CYMBLER

Choroby weneryczne i skórne. Elektroterapia, Diatermia, Słońce górskie, Sólux. Mickiewicz 12 róg Tatarskiej. Przymiucie 9-215-7 3584

Dr. J. Bernsztejn chor. skórne, weneryczne, syfilis i moczopłciowe. Mickiewicz 28 m. 5. Przyjmuje od 9-11 i 4-8. 8305

DOKTOR BLUMOWICZ 3719 choroby weneryczne, syfilis i skórne. Wielka 21. Od 9-11 i 3-8. (Telef. 921).

Dr. Kapłan Choroby weneryczne i skórne. Wileńska 11, tel. 640. Od 10-11 i 4-7 wiecz.

Dr. Benigsberg CHOROBY WENERYCZNE I SKORNE. Przyjmuje 9-12 i 4-8. Mickiewicz 4 tel. 1090. W.Z.P. 39 2996

Akuszerki

Akuszerka Maria Brzezina przyjmuje od 9 rano do 7 w. ul. Ad. Mickiewicza 30 m. 4. W. Zdr. Nr. 3093. 2152

Ogłaszajcie się w „Kurjerze Wileńskim”.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Jagiellońska 3. Tel. 99. Czynne od godz. 9-3 popł. Naczelnik redaktor przyjmuje od 2-3 popł. Redaktor działu gospodarczego przyjmuje od godz. 6 do 7 wiecz. w wtorki i piątki. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Administrator przyjmuje od 9-2 popł. Ogłoszenia przyjmują się od 9-3 i 7-9 wiecz. Konto czekowe P.K.O. 80.750. Drukarnia — ul. św. Ignacego 5. Tel. 893. CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową 4 zł. Zagranicą 7 zł. CENA OGCŁOSZEN: Za wiersz milimetryowy przed tekstem—40 gr., w tekście I, II str.—30 gr., III, IV, V, VI—35 gr., za tekstem — 15 gr., kronika rekl.-komunikaty — 1.00 zł. za wiersz redakcyjny, ogłoszenia mieszkaniowe — 10 gr. za wiersz. Do tych cen dolicza się: za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne—30% drożej, z zastrzeżeniem miejsca—25% drożej, w numerach niedzielnych i świątecznych—25% drożej, zagranicę—100% drożej, zamiejscowe—25% drożej. Dla dostarczających pracy 50% zniżki. Za dostarczenie n-ru dowodowego—20 gr. Układ ogłoszeń 5-cio łamowy, na str. IV 8-mio łamowy. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń.